

Aquí qualche dichas, prodómias e formuletas que nos rapèlan la simbolica d'aquel ausèl que pòrta lo polit nom de cocut.

Pensatz-i !

« Quand ausisses lo primièr cocut, te cal jaire sus l'esquina e, coma aquò, as pas mal als rens de tota l'annada. »

« Lo cocut, lo primièr còp que l'entendes, s'as d'argent a la pòcha, n'auràs tot l'an. »

« Aquesta annada, lo cocut es arribat tot nud e l'annada valdrà pas un escut. »

(Quand es arribat, i aviá pas encara de fuèlhas suls arbres)

Quora arriba ?

« Lo cocut arriba quand las favas florisson e tòrna partir quand las favas son maduras. »

« Lo cocut, se canta pas per Sant Beneset per l'evèrs o per l'adrech, i es mòrt de freg. »

« La Setmana santa, lo cocut es escanat o canta. »

La sason del cocut !

« A la sason del cocut, lo matin plòu e lo ser es eissut. »

« Al temps del cocut, tanlèu plegut, tanlèu eissut. »

Formuletas

« Cocut borrut la cata a pondut a fach un uòu tot borrut, tot borrut, tot borrut. »

**« Cocut !
Ont as jagut ?
A Montaüt !
Quant n'as ganhat ?
Un sac de blat !
Quant l'as vendut ?
Un escut, tot cocut,
tot cocut, tot cocut ! »**

Lo cocut ivernenc

« Cocut aici, cocut alà, totjorn n'i a avut, totjorn n'i aurà, de cocuts a Sant German ! »

(Mèfi qu'aqueste cocut, pauret, a pas d'alias ni de plumas...)